

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Lucian Blaga

1895-1961

Lucian Blaga
MIRABILA SĂMÂNȚĂ

Editura
PRUT INTERNATIONAL

CUPRINS

POEMELE LUMINII

Eu nu strivesc corola de minuni a lumii	5
Lumina	6
Vreau să joac pe lângă oameni și cărți	7
Gorunul	8
Din părul tău	9
Noi și pământul	10
Liniște	11
Dar muntej – unde-s?	12
Lumina raiului	13
Trei fețe	14
Izvorul noptii	15
Stalactita	16
Legendă	17
Melancolie	18
Stelelor	19

PAȘII PROFETULUI

Pan	20
Veniți după mine, tovarăși!	22
Vară	24
Leagănul	25
În lan	27
Dați-mi un trup, voi muntejilor	28
Moartea lui Pan	30
<i>I. Pan către nimfă</i>	30
<i>II. Zeul aşteaptă</i>	31
<i>III. Umbra</i>	32
<i>IV. Pan cântă</i>	33
<i>V. Păianjenul</i>	34

ÎN MAREA TRECERE

Către cititori	36
Psalm	37
În marea trecere	39
Un om s-apelează peste margine	40
Liniște între lucruri bătrâne	41
Călugărul bătrân îmi săptește din prag	42
Din cer a venit un cântec de lebădă	43
Sufletul satului	44
Noi, cântăreții leproși	45
Scrisoare	46
Taina inițiatului	47
Amintire	48
Fiica pământului joacă	49
Fiu al faptei nu sunt	50
Bunăvestire	51

LAUDA SOMNULUI

Biografie	53
Somn	54
Fum căzut	55
Paradis în destrămare	56
Pasarea sfântă	57
În muntej	58
Oraș vechi	59
Peisaj transcedent	60
Asfințit	61
Cap aplecat	62
Drumul sfântului	63
Biblică	65
Tristețe metafizică	66
Veac	68
Ioan se sfășie în pustie	69

LA CUMPĂNA APELOR

Boală	70
Cântăreții bolnavi	71
Munte vrăjit	72
Plajă	73
Seară mediteraneană	74
Vraja și billestem	75
Rune	76
Naștere	77
La cumpăna apelor	78
Stă în codru fără slavă	79
Ursul cu crin	80

LA CURȚILE DORULUI

La curțile dorului	81
Anno Domini	82
Iezerul	83
Bunăvestire pentru floarea mărului	84
Oaspeți nepoțitii	85
Satul minunilor	86
1917	87
Asfințit marin	88
Boare atlantică	89
Unicornul și oceanul	90
Întoarcere	91

NEBĂNUITELE TREPTE

Autoportret	92
Poetul	93
Răsărit magic	95
Mânzul	96

Veste	97
Viziune geologică	98
Sfântul Gheorghe Bătrân	99
Ardere	100
Veghe	101
Noiemvrie	102
Cântec pentru anul 2000	103
Epitaf	104

VÂRSTA DE FIER

Pasărea U	105
Vârsta de fier	106
Cântecul călătorului în toamnă	107
Norul	108
Ecce tempus	109
Cântec despre Regele Ion	110
Timp fără patrie	111
Oboseala anului	112
Cuvânt către patru prieteni	113
Înviere	114
Corn de vânătoare	115
Caravela	117

CORĂBII CU CENUȘĂ

Poetii	119
Întâia duminecă	120
Prier	121
Catren	122
Suflete, prund de păcate	123
Tablele legii	124
Suprema ardere	125
Oedip în fața Sfinxului	126

Catren	127
Doamne, îngăduința Ta	128
Aureolă	129
Psalmul 151	130
Umbra lui Dumnezeu	131
De profundis	132
Părintii	133
Judecata în Câmpul Frumoasei oameni și carti	134

CÂNTECUL FOCULUI

Ziua a şaptea	135
Legenda noastră	136
Cântecul brumelor, urmelor	137
Psalm	138
Autotătuoarele	139
Umblăm pe câmp fără popas	140
Cântec în noapte	141
Frumșetea	142
Solstițiul grădinilor	143
Toate drumurile duc	144
Risipei se dedă Florarul	145
Portret	146
Primăvara	148
Cerbul	149
Greierușa	150
Cântecul vîrstelor	151
Arheologie	152
Sfârșit de an	154
A fost cândva pământul străveziu	155

CE AUDE UNICORNUL

Ce aude unicornul	156
Poezia	157
Vara lângă râu	158
Catrenele dragostei	159
Pean pentru o Tânără	161
Stihitorul	163
Răboj	164
Cântec în doi	165
Ani de răscruce	166
Lauda suferinței	167
Cântec înainte de-a adormi	168

ULTIMELE POEZII

Mirabila sămânță	169
Măgărușul	171
Murind zeii își lasă	172
Cutreier	173
Cântare vântului	174

ADDENDA

Ecce homo!	175
Pe ruina unui templu	176
Pașii profetului	177

Unde și când m-am ivit în lumină nu știu,
din umbră mă spitesc singur să cred
că lumea e o cântare.

Străin zâmbind, vrăjit suind,
în mijlocul ei mă-mplinesc cu mirare.

Lucian Blaga

POEMELE LUMINII

EU NU STRIVESC COROLA DE MINUNI A LUMII

Eu nu strivesc corola de minuni a lumii
și nu ucid
cu mintea tainele, ce le-ntâlnesc
în calea mea
în flori, în ochi, pe buze ori morminte.
Lumina altora
sugrumată vraja nepătrunsului ascuns
în adâncimi de întuneric,
dar eu,
eu cu lumina mea sporesc a lumii taină —
și-ntocmai cum cu razele ei albe luna
nu micșorează, ci tremurătoare
mărește și mai tare taina nopții,
aşa îmbogătesc și eu intunecata zare
cu largi fiori de sfânt mister
și tot ce-i nențeles
se schimbă-n nențelesuri și mai mari
sub ochii mei —
căci eu iubesc
și flori și ochi și buze și morminte.

Rezumat și cărți
Lumina ce-o simt
năvălindu-mi în piept când te văd
oare nu e un strop din lumina
creată în ziua dintâi,
din lumina aceea-nsetată adânc de viață?

Nimicul zacea-n agonie,
când singur plutea-n întuneric și dat-a
un semn Nepătrunsul:
„Să fie lumină!”

O mare
și-un vifor nebun de lumină
făcutu-s-a-n clipă:
o sete era de păcate, de doruri, de-avânturi, de patimi,
o sete de lume și soare.

Dar unde-a pierit orbitoarea
lumină de-atunci — cine știe?

Lumina ce-o simt năvălindu-mi
în piept când te văd — minunato,
e poate că ultimul strop
din lumina creată în ziua dintâi.

VREAU SĂ JOC!

O, vreau să joc, cum niciodată n-am jucat!
Să nu se simtă Dumnezeu
în mine
un rob în temniță — încătușat.
Pământule, dă-mi aripi:
săgeată vreau să fiu, să spintec
nemărginirea,
să nu mai văd în preajmă decât cer,
deasupra cer,
și cer sub mine —
și-aprins în valuri de lumină
să joc
străfulgerat de-avânturi nemaipomenite
ca să răsuflă liber Dumnezeu în mine,
să nu cârtească:
„Sunt rob în temniță!”

GORUNUL

În limpezi depărtări aud din pieptul unui turn
cum bate ca o inimă un clopot
și-n zvonuri dulciu oameni și cărți
îmi pare
că stropi de liniște îmi curg prin vine, nu de sânge.

Gorunule din margine de codru,
de ce mă-nvinge
cu aripi moi atâta pace
când zac în umbra ta
și mă dezmirzi cu frunza-ți jucăușă?

O, cine știe? — Poate că
din trunchiul tău îmi voi ciopli
nu peste mult sicriul,
și liniștea
ce voi gusta-o între scândurile lui
o simt pesemne de acum:
o simt cum frunza ta mi-o picură în suflet —
și mut
ascult cum crește-n trupul tău sicriul,
sicriul meu,
cu fiecare clipă care trece,
gorunule din margine de codru.

DIN PĂRUL TĂU

Înțelepciunea unui mag mi-a povestit odată
de-un vâl prin care nu putem străbate cu privirea,
păinjeniș ce-ascunde pretutindeni firea,
de nu vedem nimic din ce-i aievea.

Și-acum, când tu-mi îneci obrajii, ochii
în părul tău,
eu, amețit de valurile-i negre și bogate,
visez
că vălul ce preface în mister
tot largul lumii e urzit
din părul tău —
și strig,
și strig,
și-ntâia oară simt
întreaga vrajă ce-a cuprins-o magul în povestea lui.

NOI ȘI PĂMÂNTUL

Atâtea stele cad în noaptea asta.
 Demonul nopții ține parcă-n mâini pământul
 și suflă peste el scânteie ca peste-o iască
 năprasnic să-l aprindă.
 În noaptea asta-n care cad
 atâtea stele, Tânărul tău trup
 de vrăjitoare-mi arde-n brațe
 ca-n flăcările unui rug.
 Nebun,
 ca niște limbi de foc eu brațele-mi întind,
 ca să-ți topesc zăpada umerilor goi,
 și ca să-ți sorb, flămând să-ți mistui
 puterea, săngele, mândria, primăvara, totul.
 În zori când ziua va aprinde noaptea,
 când scrumul nopții o să piară dus
 de-un vânt spre-apus,
 în zori de zi aş vrea să fim și noi
 cenușă,
 noi și — pământul.

LINIȘTE

Atâtă liniște-i în jur de-mi pare că aud
 cum se izbesc de geamuri razele de lună.

În piept
 mi s-a trezit un glas străin
 și-un cântec cântă-n mine-un dor ce nu-i al meu.

 Se spune că strămoșii cari au murit fără de vreme,
 cu sânge Tânăr încă-n vine,
 cu patimi mari în sânge,
 cu soare viu în patimi,
 vin,
 vin să-și trăiască mai departe
 în noi
 viața netrăită.

Atâtă liniște-i în jur de-mi pare că aud
 cum se izbesc de geamuri razele de lună.

O, cine știe — suflete,-n ce piept îți vei cânta
 și tu odată peste veacuri
 pe coarde dulci de liniște,
 pe harfă de-ntunerice — dorul sugrumat
 și frânta bucurie de viață? Cine știe? Cine știe?

DAR MUNȚII – UNDE-S?

Din streașina curat-a veșniciei
cad clipele ca picuri de ploaie.
Respo*n* și sufletul își zice: *n* și cărți

Eu am crescut hrănît de taina lumii
și drumul meu îl ține soarta-n palme,
nemărginirea sărutatu-m-a pe frunte
și-n pieptu-mi larg
credința mea o sorb puternică din soare.

Din streașina curat-a veșniciei
cad clipele ca picurii de ploaie.
Ascult și sufletul se-ntreabă:

Dar munții — unde-s? Munții
pe care să-i mut din cale cu credința mea?

Nu-i văd,
ii vreau, ii strig și — nu-s!

LUMINA RAIULUI

Spre soare râd!
Eu nu-mi am inima în cap,
nici creieri n-am în inimă.
Sunt beat de lume și-s păgân!
Dar oare ar rodi-n ogorul meu
atâtă râs făr' de căldura răului?
Și-ar înflori pe buza ta atâtă vrajă,
de n-ai fi frământată,
Sfânto,
de voluptatea-ascunsă a păcatului?
Ca un eretic stau pe gânduri și mă-ntreb:
De unde-și are raiul —
lumina? — Știu: îl luminează iadul
cu flacările lui!